

UZASADNIENIE

Przedmiotowy projekt ustawy przewiduje wprowadzenie zmian w ustawie z dnia 26 stycznia 2007 r. o płatnościach w ramach systemów wsparcia bezpośredniego (Dz. U. z 2012 r. poz. 1164), zwanej dalej „ustawą o płatnościach”.

Projektowane zmiany są następstwem wejścia w życie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 671/2012 z dnia 11 lipca 2012 r. zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 73/2009 w zakresie stosowania płatności bezpośrednich dla rolników w odniesieniu do roku 2013 (Dz. Urz. UE L 204 z 31.07.2012, str. 11), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 671/2012”.

Zmiany w ustawie o płatnościach polegają na dostosowaniu przepisów z uwagi na:

- 1) decyzję Polski o skorzystaniu z możliwości stosowania przejściowego wsparcia krajowego na podstawie art. 133a rozporządzenia Rady (WE) nr 73/2009 z dnia 19 stycznia 2009 r. ustanawiającego wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego dla rolników w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającego określone systemy wsparcia dla rolników, zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1290/2005, (WE) nr 247/2006, (WE) nr 378/2007 oraz uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 (Dz. Urz. UE L 30 z 31.01.2009, str. 16, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 73/2009”, której formalnym wyrazem ma być uchwalenie projektowanej ustawy,
- 2) ustanowienie w przepisach unijnych mechanizmu dostosowania płatności bezpośrednich na 2013 r. (art. 10a rozporządzenia nr 73/2009).

Zgodnie z art. 133a ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia nr 73/2009, z wyjątkiem Bułgarii i Rumunii, nowe państwa członkowskie stosujące system jednolitej płatności obszarowej mają możliwość przyznawania w roku 2013 przejściowego wsparcia krajowego. Ust. 2 ww. przepisu stanowi, że przejściowe wsparcie krajowe może zostać przyznane rolnikom z sektorów, dla których w roku 2012 zatwierdzono krajowe płatności uzupełniające. Jednocześnie, stosownie do ust. 3 tego przepisu, warunki przyznawania wsparcia są identyczne z warunkami przyznawania krajowych płatności uzupełniających na rok 2012.

Ponieważ przejściowe wsparcie krajowe może być stosowane w tych sektorach, w których stosowano krajowe płatności uzupełniające w 2012 r., i przyznawane na takich

warunkach, na jakich przyznawano krajowe płatności uzupełniające w 2012 r., zmianę w ustawie o płatnościach w tym zakresie ograniczono do:

- 1) zmiany definicji „płatności uzupełniających” (art. 2 pkt 10 ustawy o płatnościach), przywołując jako podstawę ich stosowania art. 133a rozporządzenia nr 73/2009 w miejsce art. 132 rozporządzenia nr 73/2009,
- 2) zmiany przepisów art. 7 ust. 4, art. 22b ust. 3, art. 24ab ust. 6, art. 24ac ust. 6 ustawy o płatnościach, zgodnie z którymi wysokość płatności ustala się przy uwzględnieniu art. 132 ust. 2 rozporządzenia nr 73/2009 (art. 132 rozporządzenia nr 73/2009 miał zastosowanie do 2012 r., w odniesieniu do roku 2013 należy uwzględnić art. 133a ust. 3 rozporządzenia nr 73/2009),
- 3) uchylenia lit. b w art. 17 ust. 1 pkt 1, dodania pkt 1b w art. 17 ust. 1 oraz zmiany brzmienia art. 24ab ust. 9 i art. 24ac ust. 9 ustawy o płatnościach z uwagi na zmianę podstawy prawnej wydawania przez Komisję Europejską decyzji zatwierdzających maksymalną wysokość środków finansowych dla płatności niezwiązanej do tytoniu oraz płatności niezwiązanej do skrobi oraz z uwagi na przejściowy charakter wsparcia (w stosunku do pierwotnego brzmienia ww. przepisów usunięto wyraz „corocznie” oraz zastąpiono wyraz „określa” wyrazem „określi”, ponieważ – ze względu na jednorazowy charakter przejściowego wsparcia krajowego – stawki płatności zostaną określone wyłącznie na rok 2013).

Dzięki temu wsparcie będzie kierowane do tych samych sektorów, a warunki przyznawania płatności pozostaną identyczne, zapewniając zgodność przepisów ustawy z rozporządzeniem nr 73/2009. Oznacza to, że wsparcie krajowe w 2013 r. będzie realizowane w następujących sektorach: sektor I (który obejmuje m.in. zboża, rośliny oleiste, wysokobiałkowe i motylkowate), sektor upraw paszowych na trwałych użytkach zielonych (sektor, w którym stosowano tzw. płatność zwierzęcą), sektor chmielu, sektor skrobi ziemniaczanej i sektor tytoniu.

Zgodnie z motywem 2 rozporządzenia nr 671/2012, w celu utrzymania kwot płatności bezpośrednich w roku kalendarzowym 2013 na poziomie podobnym do poziomu z roku 2012, właściwe jest ustanowienie mechanizmu dostosowania płatności bezpośrednich na 2013 r., mającego podobny skutek jak modulacja.

W przypadku nowych państw członkowskich innych niż Bułgaria i Rumunia, a więc również w przypadku Polski, mechanizm dostosowania polega na zmniejszeniu każdej kwoty

płatności bezpośrednich przyznanej rolnikowi w roku kalendarzowym 2013 powyżej kwoty 300 000 euro o 4%.

Modulacja była stosowana na podstawie art. 10 ust. 1 i 2 rozporządzenia nr 73/2009, natomiast mechanizm dostosowania płatności, który zastąpi modulację, będzie stosowany na podstawie art. 10a rozporządzenia nr 73/2009. Stąd wynika potrzeba zmiany brzmienia części wspólnej w art. 7 ust. 4, art. 19 ust. 2 pkt 3 oraz art. 22b ust. 3 ustawy o płatnościach.

W porównaniu do wersji projektu przekazanej do konsultacji społecznych i do konsultacji międzyresortowych projekt rozszerzono o zmianę brzmienia art. 39 ustawy o płatnościach, uwzględniając uwagę zgłoszoną przez Agencję Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa. Projektowana zmiana wynika z konieczności dostosowania art. 39 ustawy o płatnościach do zmienionych przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego (kpa) oraz zmienionych przepisów ustawy z dnia 9 maja 2008 r. o Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa (Dz. U. Nr 98, poz. 634, z późn. zm.).

Nowelizacją kpa, która weszła w życie z dniem 11 kwietnia 2011 r., zmieniono m.in. przepis art. 155 kpa dotyczący uchylecia lub zmiany decyzji ostatecznej, na mocy której strona nabyła prawo. Obecnie kompetencje w tym zakresie posiada tylko organ, który wydał tę decyzję (do czasu nowelizacji był to zarówno organ, który wydał decyzję, jak i organ wyższego stopnia). Zgodnie natomiast z obecnym brzmieniem art. 39 ustawy o płatnościach kompetencja taka przysługuje organowi wyższego stopnia.

Jednocześnie należy mieć na uwadze, że od dnia 1 sierpnia 2012 r. w art. 29 ustawy z dnia 9 maja 2008 r. o Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, zmienionym przez art. 5 pkt 1 ustawy z dnia 27 stycznia 2012 r. o zmianie ustawy o płatnościach w ramach systemów wsparcia bezpośredniego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 243), dopuszczona została możliwość ustalenia kwoty nienależnie pobranych środków finansowych również w decyzji w sprawie przyznania płatności. To zaś oznacza, że gdyby art. 39 ustawy o płatnościach nie został zmieniony, a zaistniałyby przesłanki do jego zastosowania, właściwe do zmiany jednej decyzji byłyby dwa różne instancyjnie organy: organ wyższego stopnia – w odniesieniu do sprawy przyznania płatności oraz organ, który wydał decyzję ostateczną – w odniesieniu do sprawy ustalenia kwoty nienależnie pobranych płatności.

Uzasadniona jest zatem zmiana art. 39 ustawy o płatnościach przez określenie jako organu właściwego do zmiany decyzji w sprawie przyznania płatności, w przypadku, o którym mowa w art. 155 kpa, organu, który wydał decyzję ostateczną.

Projektowany art. 2 wprowadza przepisy umożliwiające stosowanie dotychczasowych regulacji w odniesieniu do postępowań w sprawach wszczętych i niezakończonych decyzją ostateczną.

Projektowany art. 3 umożliwi wydanie nowej decyzji na podstawie dotychczasowych przepisów, w przypadku wznowienia postępowania zakończonego decyzją ostateczną do dnia wejścia w życie projektowanej ustawy.

Projektowany art. 4 zachowuje w mocy przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 17 ust. 1 pkt 1 lit. b i pkt 2 lit. a, art. 24ab ust. 9, art. 24ac ust. 9 oraz art. 24c ustawy wymienionej w projektowanym art. 1. Dzięki temu, w przypadku wznowienia postępowania zakończonego decyzją ostateczną do dnia wejścia w życie projektowanej ustawy, będzie możliwe wydanie nowej decyzji o przyznaniu płatności uzupełniających na podstawie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie dotychczasowych upoważnień. Projektowany art. 4 ust. 2 umożliwia wprowadzanie zmian w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 17 ust. 1 pkt 2 lit. a oraz art. 24c ustawy wymienionej w projektowanym art. 1.

Projektowana ustawa jest zgodna z prawem Unii Europejskiej.

Projekt ustawy wraz z dokumentami dotyczącymi prac nad tym projektem został zamieszczony na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.), oraz na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji. Nikt nie zgłosił zainteresowania pracami nad projektem ustawy w trybie powyższej ustawy.

W dniu 5 lipca 2012 r. wystąpiono do Rady Ministrów z wnioskiem o umieszczenie projektu ustawy w Wykazie prac legislacyjnych Rady Ministrów. Decyzją Zespołu do spraw Programowania Prac Rządu z dnia 13 listopada 2012 r. projekt ustawy został włączony do Wykazu prac legislacyjnych Rady Ministrów.

Projekt ustawy ma na celu wdrożenie przepisów Unii Europejskiej, w związku z tym nie podlega procedurze notyfikacji zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597).

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które będzie oddziaływał akt normatywny

Projektowana ustawa będzie oddziaływała na rolników będących beneficjentami krajowych płatności uzupełniających, umożliwiając stosowanie wsparcia krajowego w tych samych sektorach i na tych samych warunkach co w 2012 r.

Ponadto projektowana ustawa będzie oddziaływała na rolników otrzymujących płatności w kwotach wymagających zastosowania mechanizmu dostosowania, którego skutek będzie podobny do skutku stosowania modulacji w 2012 r.

2. Wyniki przeprowadzonych konsultacji

Projekt ustawy został przesłany do konsultacji z następującymi organizacjami społecznymi:

- 1) Ogólnopolskim Porozumieniem Związków Zawodowych Rolników i Organizacji Rolniczych,
- 2) Sekretariatem Rolnictwa Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”,
- 3) Niezależnym Samorządnym Związkiem Zawodowym Rolników Indywidualnych „Solidarność”,
- 4) Związkiem Zawodowym Rolników Rzeczypospolitej „SOLIDARNI”,
- 5) Związkiem Zawodowym Pracowników Rolnictwa w Rzeczypospolitej Polskiej,
- 6) Związkiem Zawodowym Rolników „Ojczyzna”,
- 7) Związkiem Zawodowym Rolnictwa i Obszarów Wiejskich „REGIONY”,
- 8) Krajowym Związkiem Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych,
- 9) Federacją Związków Pracodawców Dzierżawców i Właścicieli Rolnych,
- 10) Związkiem Zawodowym Centrum Narodowe Młodych Rolników,
- 11) Federacją Branżowych Związków Producentów Rolnych,
- 12) Krajową Radą Izb Rolniczych,
- 13) Krajową Izbą Gospodarczą, Komitetem Rolnictwa i Obrotu Rolnego,
- 14) Związkiem Zawodowym Rolnictwa „Samoobrona”,
- 15) Ogólnopolskim Porozumieniem Związków Zawodowych,

- 16) Forum Związków Zawodowych,
- 17) Polską Konfederacją Pracodawców Prywatnych,
- 18) Pracodawcami Rzeczypospolitej Polskiej,
- 19) Związkiem Rzemiosła Polskiego,
- 20) Business Centre Club,
- 21) Związkiem Zawodowym Wsi i Rolnictwa „Solidarność Wiejska”,
- 22) Krajową Radą Spółdzielczą,
- 23) Krajowym Związkiem Rewizyjnym Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych,
- 24) Radą Gospodarki Żywnościowej,
- 25) Polskim Związkiem Ogrodniczym,
- 26) Polską Izbą Ogrodniczą,
- 27) Związkiem Sadowników RP,
- 28) Związkiem Sadowników Polskich,
- 29) Towarzystwem Rozwoju Sadów Karłowych,
- 30) Krajowym Związkiem Zrzeszeń Plantatorów Owoców i Warzyw do Przetwórstwa,
- 31) Krajowym Związkiem Stowarzyszeń Producentów Ziemniaków Skrobiowych w Polsce,
- 32) Stowarzyszeniem Producentów Skrobi Ziemniaczanej,
- 33) Polską Grupą Producentów Skrobi Ziemniaczanej i Modyfikatów,
- 34) Stowarzyszeniem Producentów Ziemniaków Skrobiowych przy PPZ S.A. w Niechlowie,
- 35) Zrzeszeniem Plantatorów i Producentów Ziemniaków w Luboniu,
- 36) Zrzeszeniem Producentów Ziemniaka w Pile,
- 37) Stowarzyszeniem Producentów Ziemniaka Skrobiowego przy PPZ Trzemeszno Sp. z o. o.,
- 38) Wielkopolskim Przedsiębiorstwem Przemysłu Ziemniaczanego S.A.,
- 39) Polskim Związkiem Producentów Chmielu,
- 40) Związkiem Polskich Producentów Chmielu,
- 41) Krajowym Związkiem Plantatorów Chmielu,
- 42) Krajowym Związkiem Plantatorów Tytoniu w Lublinie,

- 43) Polskim Związkiem Plantatorów Tytoniu w Krakowie,
- 44) Związkiem Plantatorów Tytoniu w Lublinie,
- 45) Związkiem Plantatorów Tytoniu w Krasnymstawie,
- 46) Izbą Zbożowo-Paszową,
- 47) Krajowym Związkiem Plantatorów Buraka Cukrowego.

Do projektu uwagi zgłosiło Przedsiębiorstwo Przemysłu Spożywczego PEPEES S.A. w Łomży oraz Krajowa Rada Izb Rolniczych.

Przedsiębiorstwo Przemysłu Spożywczego PEPEES S.A. w Łomży wnioskowało o utrzymanie stosowania płatności związanej do skrobi lub ewentualnie zmianę okresu referencyjnego dla płatności niezwiązanej z produkcją z 2007/2008 na 2011 r. lub 2012 r.

Uwaga nie została uwzględniona. Zgodnie z harmonogramem określonym w załączniku XI do rozporządzenia nr 73/2009, pomoc produkcyjna dla producentów ziemniaków na skrobię przewidziana w tytule IV rozdział 1 sekcja 2 może być stosowana co najwyżej do 2011 r. Ponieważ zgodnie z art. 132 ust. 8 rozporządzenia nr 73/2009 krajowe płatności uzupełniające nie są udzielane z tytułu działalności rolniczej, w odniesieniu do której płatności bezpośrednio nie są przewidziane w państwach członkowskich innych niż nowe państwa członkowskie, a stosowana w Polsce płatność związana do skrobi była krajową płatnością uzupełniającą i mogła być stosowana co najwyżej do 2011 r., tj. do czasu stosowania w państwach UE-15 pomocy produkcyjnej w tym sektorze.

Realizacja płatności związanej do skrobi nie jest też możliwa w ramach przejściowego wsparcia krajowego w 2013 r. Należy bowiem zauważyć, że zgodnie z art. 133a ust. 3 rozporządzenia nr 73/2009 warunki przyznawania przejściowego wsparcia krajowego są identyczne z warunkami przyznawania krajowych płatności uzupełniających na rok 2012.

Jednocześnie należy zauważyć, że wprowadzanie zmian w okresach referencyjnych spowodowałoby, że płatności *de facto* utraciłyby charakter historyczny, ponieważ decyzje produkcyjne rolników uwzględniałyby oczekiwania w zakresie „przesuwania” okresów referencyjnych. Płatności bezpośrednio nie spełniałyby wówczas swojego nadrzędnego celu, którym jest wspieranie dochodów rolniczych (a nie powodowanie zachęt do zwiększania produkcji), a sektor rolny obniżyłby swoją konkurencyjność, ponieważ rolnicy dostosowywaliby swoją produkcję, kierując się w większym stopniu wysokością płatności w poszczególnych sektorach. Tym samym struktura produkcji w mniejszym stopniu odzwierciedlałaby faktyczne zapotrzebowanie rynku.

Krajowa Rada Izb Rolniczych wnioskowała o wprowadzenie do projektu ustawy przepisu zobowiązującego Agencję Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa do obowiązkowego powiadamiania rolnika o dokonanym przelewie płatności na rachunek bankowy lub ewentualnym wystawieniu decyzji w sprawie przyznania płatności w sposób wskazany przez rolnika (np. telefonicznie, pocztą elektroniczną lub sms-em).

Uwaga nie została uwzględniona. Zgodnie z art. 29 ust. 2 rozporządzenia nr 73/2009 płatności są przekazywane w okresie od dnia 1 grudnia do dnia 30 czerwca kolejnego roku kalendarzowego. Znany jest więc generalny termin wypłaty płatności. Nakładanie dodatkowych obowiązków informacyjnych na Agencję Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa nie jest uzasadnione. Oznaczałoby to skomplikowanie procedur, wiązałoby się ze zwiększonymi nakładami administracyjnymi i mogłoby spowodować opóźnienia w realizacji płatności.

Krajowa Rada Izb Rolniczych wносиła ponadto o zmianę brzmienia art. 19 ust. 11 ustawy o płatnościach, tak aby rolnik mógł wystąpić do Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa z żądaniem doręczenia decyzji, która uwzględnia w całości żądanie rolnika i nie określa zmniejszeń lub wykluczeń oraz nie ustala kwot podlegających odliczeniu, w dowolnym terminie.

Uwaga nie została uwzględniona. Należy jednak podkreślić, że rolnik może, w każdym terminie, złożyć do kierownika biura powiatowego Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa wniosek o udostępnienie decyzji spełniającej żądanie rolnika. Wzór takiego wniosku został opracowany przez tę Agencję i jest dostępny na stronie internetowej www.arimr.gov.pl. Wówczas kierownik biura powiatowego Agencji udostępni rolnikowi decyzję, o ile rolnik nie wystąpił z żądaniem jej doręczenia.

Krajowa Rada Izb Rolniczych zgłosiła jednocześnie wątpliwości co do zgodności z Konstytucją Rzeczypospolitej Polskiej art. 19 ust. 10 ustawy o płatnościach, zgodnie z którym za dzień doręczenia decyzji, która uwzględnia w całości żądanie rolnika i nie określa zmniejszeń lub wykluczeń oraz nie ustala kwot podlegających odliczeniu, w przypadku gdy strona nie wystąpiła z żądaniem jej doręczenia, uważa się dzień uznania przyznanej płatności na rachunku bankowym strony. Krajowa Rada Izb Rolniczych wnioskuje o zmianę przepisów ustawy o płatnościach, tak aby decyzje w sprawie przyznania płatności były każdorazowo przesyłane rolnikom.

Uwaga nie została uwzględniona. Należy zauważyć, że uznanie za doręczoną decyzji w sprawie przyznania płatności, uwzględniającej w całości żądanie rolnika, mimo że rolnik

tej decyzji faktycznie nie odebrał, nie oznacza braku możliwości skorzystania przez niego z przewidzianych procedurą administracyjną uprawnień – zarówno do zapoznania się z treścią takiej decyzji, jak i jej weryfikacji w trybach przewidzianych w kpa.

Ponadto należy stwierdzić, że praktyka stosowana do 2011 r., tj. doręczanie decyzji w sprawie przyznania płatności każdemu rolnikowi wnioskującemu o płatności, wymagała istotnych nakładów administracyjnych. Efektem tego było wydatkowanie poważnych środków finansowych w celu obsługi administracyjnej procesu doręczania decyzji administracyjnych. Corocznie Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa obsługuje ok. 1,4 mln wniosków o przyznanie płatności w ramach systemów wsparcia bezpośredniego. Tylko koszty związane z opłatą za doręczanie decyzji za zwrotnym potwierdzeniem odbioru (opłaty pocztowe) wynosiły ok. 13 mln zł rocznie. Jednocześnie należy stwierdzić, że w przypadku ok. 90% wniosków płatności były przyznawane w pełnej wysokości, tj. do całej powierzchni lub do całkowitej ilości zadeklarowanej we wniosku. Odstąpienie od doręczania decyzji administracyjnych w pełni uwzględniających żądanie wnioskodawcy spowoduje więc zmniejszenie kosztów administracyjnych, istotnie wpływając na zwiększenie efektywności wykorzystania środków. Należy podkreślić, że wszystkie uwagi zgłoszone przez Krajową Radę Izb Rolniczych wykraczały poza zakres projektowanej ustawy, a w szczególności nie były zbieżne z jej zasadniczym celem, jakim jest dostosowanie prawa krajowego do przepisów rozporządzenia nr 671/2012.

W związku z powyższymi uwagami zgłoszonymi w ramach konsultacji społecznych nie wpłynęły na treść projektu ustawy.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Projektowana ustawa nie przesądza o poziomie wsparcia w ramach przejściowego wsparcia krajowego w 2013 r., w związku z czym nie jest możliwe precyzyjne określenie jej wpływu na wydatki budżetu państwa. Zgodnie z art. 133a ust. 6 rozporządzenia nr 73/2009 nowe państwa członkowskie mogą postanowić, na podstawie obiektywnych kryteriów i w granicach limitów dozwolonych przez Komisję, o wysokości kwot przejściowego wsparcia krajowego, jakie ma zostać przyznane.

W latach 2004–2011 na wsparcie w ramach krajowych płatności uzupełniających przeznaczono ponad 31 mld zł, a za 2012 r. była to kwota ok. 690 mln euro. Maksymalna wysokość pomocy krajowej za 2013 r. może wynieść ok. 480 mln euro. Oznacza to, że

w przypadku gdyby Polska skorzystała z możliwości realizacji przejściowego wsparcia krajowego na maksymalnym, dopuszczonym przepisami unijnymi poziomie, za 2013 r. na płatności krajowe zostałaby przeznaczona kwota o ok. 210 mln euro niższa niż za 2012 r. Ponieważ, w związku z dochodzeniem do pełnego poziomu płatności zgodnie z harmonogramem określonym w art. 121 rozporządzenia nr 73/2009, w 2013 r. wzrośnie poziom wsparcia w ramach płatności finansowanych z budżetu unijnego (i wyniesie 100% poziomu stosowanego w państwach UE-15), łączny poziom płatności w ramach systemu wsparcia bezpośredniego (płatności finansowane z budżetu unijnego oraz płatności finansowane z budżetu krajowego) za 2013 r. byłyby wówczas zbliżony do poziomu płatności za 2012 r. i jednocześnie przekraczałyby 100% poziomu wsparcia stosowanego w państwach UE-15.

Płatności z tytułu przejściowego wsparcia krajowego zostaną zrealizowane w 2014 r. ze środków, które zostaną zgłoszone do projektu ustawy budżetowej na rok 2014.

Na poziom tego wsparcia będzie miała wpływ sytuacja finansów publicznych. Całkowita wielkość środków przeznaczonych na przejściowe wsparcie krajowe będzie uzależniona od możliwości budżetu państwa.

Projektowana ustawa nie spowoduje zmniejszenia dochodów budżetu państwa.

Projektowana ustawa nie będzie oddziaływała na budżety jednostek samorządu terytorialnego i pozostałych jednostek sektora finansów publicznych.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy

Wejście w życie projektowanej ustawy pozwoli na utrzymanie wsparcia w ramach płatności bezpośrednich na poziomie z 2012 r. Wsparcie krajowe będzie stosowane w tych samych sektorach i na tych samych warunkach co w 2012 r.

Wejście w życie projektowanej ustawy pozwoli więc utrzymać zdolność rolnictwa do generowania miejsc pracy i może mieć znaczenie dla lokalnych rynków pracy, w szczególności w regionach wyspecjalizowanych w pracochłonnych uprawach, takich jak np. tytoń czy chmiel, które to sektory dotychczas były wspierane za pomocą krajowych płatności uzupełniających. Pozostałe rodzaje płatności realizowanych z budżetu krajowego mają bardziej powszechny charakter (beneficjentami systemu wsparcia bezpośredniego w Polsce jest ok. 1,4 mln rolników, a zdecydowana większość z nich korzysta z płatności

krajowych), dlatego ich stosowanie pozytywnie oddziałuje na rozwój całego sektora rolnego, a tym samym na lokalne rynki pracy na obszarach wiejskich.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Wejście w życie projektowanej ustawy, ze względu na to, że przewiduje ona kontynuowanie stosowania wsparcia z budżetu krajowego, pozwoli utrzymać konkurencyjność polskiego sektora rolnego i przedsiębiorczość na obszarach wiejskich. Można bowiem wyjść z założenia, że pozostałe nowe państwa członkowskie (z wyjątkiem Bułgarii i Rumunii), którym wprowadzoną zmianą w rozporządzeniu nr 73/2009 stworzono możliwość stosowania wsparcia krajowego w 2013 r., skorzystają z tej możliwości. Odstąpienie od proponowanych regulacji mogłoby więc negatywnie wpłynąć na konkurencyjność polskiego sektora rolnego, zwłaszcza w przypadku stosowania wsparcia krajowego przez inne państwa.

6. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny

Utrzymanie w 2013 r. wsparcia rolnictwa w ramach systemu płatności bezpośrednich na poziomie z 2012 r. pozwoli na stabilizację sytuacji tego sektora. Kontynuacja stosowania płatności krajowych jest istotna zwłaszcza dla regionów o dużym znaczeniu sektorów stosunkowo silnie wspieranych za pomocą tych płatności, np. dla tradycyjnych regionów uprawy tytoniu czy chmielu. Niemniej jednak powszechny charakter innych rodzajów płatności sprawia, że ich stosowanie pozytywnie oddziałuje na rozwój całego sektora rolnego, a w związku z tym również na sytuację i rozwój obszarów wiejskich.